Եղիշե Չարենց

Դու իմ գարնան առավոտ

Դու իմ գարնան առավոտ ինչպե՞ս կանչեմ քեզ հիմա.
Դու հարազա՛տ, սրտիս մոտ ինչպե՞ս կանչեմ քեզ հիմա:

Եվ դու, ոսկի իմ ամառ, հրանման, հրավառ,
Ամռան կեսօր դու իմ տոթ ինչպես կանչեմ քեզ հիմա:

Եվ դու, ոսկի իմ աշուն, աշնան մրգի պես հասած,
Անուշացած մրգի հոտ ինչպե՞ս կանչեմ քեզ հիմա:

Դուք բոլորդ հեռացել, մնացել եմ հիմա ծեր
Եվ իմ սրտով արյունոտ ինչպե՞ս կանչեմ ձեզ հիմա:

Ահա սրտին իմ արդեն մոտեցել է մի պառավ
Ու բերել է մահվան բոթ ինչպե՞ս կանչեմ ձեզ հիմա...
1920

Յատուկ Պոեմ